

JAROSLAV HRDLIČKA

**CESTA VLASTIMILA KYBALA K VYDÁNÍ REGULÍ
M. MATĚJE Z JANOVA
(Zpracováno na základě průzkumu korespondence)**

Tento příspěvek vychází k 120. výročí narození V.Kybal

Právem charakterizovala roku 1996 D.Peňázová vydání Regulí Starého a Nového zákona M.Matěje z Janova jako editorský čin obepínající téměř celé dvacáté století.¹ Vydání tohoto díla mělo svou předehtu i jednotlivá dějství. Jsou spojena se jmény Vlastimila Kybala (I-V), Otakara Odložilíka (V), Jany Nechutové a Heleny Krmíčkové (VI). Dnes je prvních pět svazků díla natolik nedostupných, že by se mohlo uvažovat o jejich novém vydání.

Předehtou vydání Regulí se stala seminární práce Vlastimila Kybala pro Gollův Historický seminář. Vznikla v zimním semestru roku 1901/2 pod názvem Obsah Regulí Mistra Matěje z Janova. Je zachována v SÚA.² Zdařilý text vycházející především ze znalosti Kodexu knihovny Národního muzea v Praze XIII E 13 byl odměněn 600K stipendia z nadace Josefa a Marie Hlávkových. Částka dala nadanému historikovi zázemí k přípravě dizertační práce O učení Mistra Matěje z Janova o církvi. V ní použil i některé myšlenky své původní seminární práce.³ Ta, stejně jako jeho monografie Matěj z Janova, jeho život, spisy a učení z r.1905 i dvě studie v ČČH z téhož roku vycházely především ze znalosti Regulí.

V prosinci 1905 v České Akademii, na schůzi Komise pro vydávání pramenů českého hnutí náboženského ve 14. a 15. století (dále jen Komise,poz.J.H.), již

1 Dagmar Peňázová — Matthiae de Janov, Regularum Veteris et Novi Testamenti Liber V De corpore Christi, ed. Jana Nechutová, München, R. Oldenburg, Verlag 1993, in: ČČH roč. 94-1996, s. 100n.

2 Vlastimil Kybal — Obsah Regulí Mistra Matěje z Janova, seminární práce, SÚA, fond V. Kybal, karton 34/245 složka.

3 Vlastimil Kybal — Rudolfu Urbánkovi, list z 24. října 1904, LA-PNP 147/62/3602, fond R.Urbánek. Práce byla přijata pozitivně J. Gollem, J. Kalouskem i J. Vrchlickým.

byl mimořádným členem, podal Kybal návrh na postupné vydávání Regulí.⁴ Tento návrh mohl zaznít i proto, že historikovi bylo 13. října 1905 umožněno usnesením správního výboru Muzea Království českého vydat Regule tiskem. Rozhodnutí se týkalo Kodexu knihovny Národního muzea XIII E 13, který se stal základem Kybalovy vydavatelské práce.

V referátu zachovaném v historikově pozůstalosti v SÚA je budoucí vydávání Regulí pokládáno za velký úkol České Akademie. Kybal na půdě této instituce před Komisí přibližuje svůj cíl vydat první čtyři knihy Regulí z Kodexu knihovny Národního muzea XIII E 13, pátou knihu z Kodexu Univerzitní knihovny pražské se signaturou III A 10. Oba tyto texty jsou mu „současné, psané pod dohledem samého autora...Rozumí se však samo sebou, že vydavatel přibere si ku pomoci též jiné rukopisy, které obsahují některé traktáty Regulí samostatně.“⁵

Během studijního pobytu v Paříži v první polovině r. 1906 Kybal informoval J.Golla, že se vrátí do Prahy v září a zůstane do konce prosince, aby dokončil své přípravy na 1. svazek Regulí.⁶ Po návratu skutečně navázal úzké kontakty s některými členy Komise, především J.Kalousekem. Komise vznikla při České Akademii r. 1903. Měla vydávat spisy M. Jana Husa, jeho předchůdců, stoupenců, následovníků „se strany jedné i spisy odpůrců směru Husova se strany druhé...“⁷ Archív AV-ČR nám zachoval i smlouvu Komise jako zástupkyně České Akademie s Wagnerovým universitním nakladatelstvím z Innsbrucku o vydání Janových Regulí z 23. března 1907.⁸ Jak dokládá list Josefa Kalouska K. Kroftovi, jednateli České Akademie a mimořádnému členu Komise, z 23. března 1907, smlouva byla uzavřena jen o spisech Janových. Dvě stovky exemplářů mělo České Akademii poskytnout Wagnerovo nakladatelství zastupované při jednání Eckartem von Schumacherem.⁹

Věnujme nyní pozornost jednotlivým svazkům Regulí, jež vycházely ve dvou verzích. V jedné úplné latinské a v druhé česko-latinské, v níž titulní list i předmluva jsou české. Jejich první díl vyšel r. 1908 v rozsahu 347 stran textu.

4 Zápisy Komise pro vydávání pramenů českého hnutí náboženského ve 14. a 15. století, Archív AV-ČR, fond ČAVU, inv. č. 401, karton 229.

5 Vlastimil Kybal — O potřebě, postupu a způsobu vydání spisů M.Matěje z Janova, referát z 11. prosince 1905, SÚA, fond V. Kybal, karton 39/263 složka.

6 Vlastimil Kybal — Jaroslavu Gollovi, list z 15. března 1906, Paříž, Archív AV-ČR, fond J.Goll, inv. č. 194.

7 Charakteristika práce Komise, Archív AV-ČR, fond ČAVU, inv.č.401, karton 229. Od podzimu 1903 byla Komise doplňována mimořádnými členy. Postupně mezi ně patřili V. Flajšhans, K.Krofta, V.Novotný, Z.Nejedlý, V.Kybal, J.Volf aj. Jirí Beran — Z dějin vědeckého bádání o M.Janu Husovi v letech 1890-1918, Archív ČSAV, Praha 1965, s.33.

8 Smlouva o vydání Regulí M. Matěje z Janova z 23. března 1907, Archív AV-ČR, fond ČAVU, inv. č. 401, karton 229.

9 Josef Kalousek — Kamilu Kroftovi, list z 23. března 1907, Archív AV-ČR, fond ČAVU, inv. č. 401, karton 229.

Kybalovo úsilí o vydání obou uvedených verzí Janovova díla zachycuje historikův list ze 17. května 1908 prof. Kalouskovi.¹⁰

Editor za první svazek Regulí dostal 1363,40K honoráře. V dalším listu Kalouskovi nám Kybal zanechává doklad důkladné přípravné práce na Regulích. Píše: „Můj rukopis, dříve než půjde do tiskárny, projde rukama p. prof. Novotného jako velice bedlivého censora po stránce věcné a rukama p. prof. Neuderta jako nesmírně bedlivého censora po stránce stylistické.“¹¹ Konstatuje dále o své náročné práci: Kdyby „to nebylo dílo Matěje z Janova-jeden z nejvýtečnějších spisů, jež z českého péra kdy vyplynuly-za žádnou cenu v podobnou edici nebyl bych se uvázal. Ale jak jsem jej objevil ...Čechům, tak chci objevit tento pomník české kultury učenému světu.“¹²

Kybalův koncept listu K.Kroftovi, jednateři České Akademie, ze sklonku roku 1908 zaznamenal editorův plán vydat 2.svazek Regulí r.1909, 3.svazek r. 1910, 4.svazek r. 1911, 5.svazek r. 1912 a 6.svazek r. 1913. Historikův cíl vydat Regule během pěti let nebyl však uskutečněn. Kybal Kroftu žádá, aby tisk Regulí v Komisi neztěžovala snaha o vydání některých méně známých traktátů husitské a předhusitské doby. Konstatuje: „Já považuji kompletní a brzké vydání díla jako jsou Regule, jichž pouhá existence smete všechny teorie o plagiátu husitství jako papírové domky, za přední a veledůležitý úkol Komise a edici Regulí považuji za čin vědecký i národní.“¹³ Nepřehlédnutelným motivem Kybalova velkého editorského činu je tedy korekce Loserthova vidění husitství.

Druhý díl Regulí vyšel r. 1909, jak předpokládal výše uvedený Kybalův plán. Měl 351 stran textu. Třetí díl následoval až r. 1911, tedy s ročním opožděním oproti plánu, v rozsahu 455 stran textu. Historik rukopis o 456 listech složil v kanceláři České Akademie již v únoru r. 1910. Jeho část měl v té době v rukou stále prof. Václav Novotný.¹⁴ Kybalův honorář za tento svazek činil 1876,87

¹⁰ Vlastimil Kybal — Josefu Kalouskovi, list ze 17. května 1908, Archív AV-ČR, fond ČAVU, inv.č. 401, karton 229. Dle listu obdržel Kybal z Innsbrucku čtyři výtisky prvního svazku Regulí.

¹¹ Vlastimil Kybal — Josefu Kalouskovi, list z 24. května 1908, Archív AV-ČR, fond ČAVU, inv.č.401, karton 229. Jindřich Neudert se podílel na korekturách celého díla.

¹² Tamtéž. Vydání několika svazků Regulí v rychlém sledu po sobě vzbudilo značný zájem v širším vědeckém světě. Přineslo Kybalovi i české vědě řadu důležitých kontaktů. Zachovala se např. žádost prof. A. Cauchieho, ředitele Revue d'histoire ecclésiastique (Louvain) o exemplář Regulí k recenzi. A.Couchie - Vlastimilu Kybalovi, pohlednice z 12. dubna 1912, Archív AV-ČR, fond ČAVU, inv.č. 401, karton 229. Fond uchoval i koncept Kybalovy žádosti o uhrazení poštovného Komisi. Historik píše: „Jsem ochoten poslati redakci této výborně řízené revue svoje výtisky prvních tří svazků, ale prosím, aby mi sl. Komise hradila porto, jež bude činiti 4-5 zl. Pošle-li sl.Komise svoje latinské výtisky, bude to ještě lepší.“ Vlastimil Kybal — Komisi, nedatováno, Archív AV-ČR, fond ČAVU, inv.č. 401, karton 229.

¹³ Vlastimil Kybal □— Kamilu Kroftovi, list z 18. prosince 1908, Archív AV-ČR, fond ČAVU, inv.č. 401, karton 229.

¹⁴ Vlastimil Kybal — Kamilu Kroftovi, list z 15. února 1910, Archív AV-ČR, fond ČAVU, inv.č. 401, karton 229.

K.¹⁵ Zachoval se i koncept návrhu Komise na historikovu odměnu za jeden arch Regulí ve výši 40 K. Toto ustanovení mělo „platiti také pro další díly spisu Matěje z Janova počínaje dílem čtvrtým.“¹⁶

Opožděné vydání třetího svazku Regulí mělo na svědomí Wagnerovo nakladatelství. To r. 1909 neodeslalo Kybalovi zpět první korektury a část rukopisu doporučeně. Zásilka se ztratila a celou tuto náročnou práci bylo nutno konat znovu. Historik vylíčil z Říma neblahou událost V. Novotnému.¹⁷

Kybal, který se z Itálie měl vrátit do vlasti až na podzim r. 1909, prosil Novotného, aby se rekonstrukce ztraceného poznámkového aparátu ujal sám. Žádal ho o srovnání tří rukopisů Regulí, Kodexu knihovny Nár. muzea č. XIII E 13, Kodexu kapitulní knihovny pražské č. O 11 a Kodexu dvorní knihovny ve Vídni č. 4747. I zde hodnotí jako základní Kodex knihovny Nár. muzea. Z obou dalších kodexů pokládá za důležitější vídeňský. Ten doporučuje Novotnému objednat z Vídně do Prahy. „Kodex Kapitulní (O), jež kanovník Dr. Podlaha by asi též do Univ. knihovny půjčil...je méně důležitý.“¹⁸ V závěru listu prosí Kybal Novotného o zaslání rekonstruovaného poznámkového aparátu za ním do Říma doporučeně. Po tom, co tuto zásilku od spolehlivého staršího přítele dostal, mu v květnu r. 1909 odpovídá. Ze zasláního textu sestavil poznámkový aparát velmi rychle.¹⁹ Od Wagnerova nakladatelství Kybal požadoval za zaviněnou ztrátu zásilky 50 K. náhrady. Nakladatelství požadavek potvrdilo kladně. Historik se rozhodl dát tuto částku k dispozici Novotnému, který nesl tíhu nápravy ztráty.²⁰

Čtvrtý svazek Regulí vyšel r. 1913, tedy s dvouletým opožděním vůči původnímu plánu v rozsahu 499 stran textu. Pak tento velký editorský čin zbrzdil objev dosud neznámého rukopisu Regulí. Roku 1913 obohatil počet známých rukopisů Jan Sedlák o Kodex knihovny kapituly olomoucké č. 211.²¹ Na Sedlákův objev Kybal reaguje na stránkách ČČM r. 1914-15 statí K edici Regulí M. Matěje z Janova. I zde jako základní pro svou edici vidí pražské rukopisy Regulí.²² Cenné svědectví o tom nám zachovala i Kybalova dopisnice poslaná

15 Kamil Krofta — Vlastimilu Kybalovi, Oznámení výše honoráře za 3. svazek Regulí, Archív AV-ČR, fond ČAVU, inv.č.401, karton 229.

16 Koncept návrhu odměny V. Kybala z 30. května 1911, Archív AV-ČR, fond ČAVU, inv.č.401, karton 229. Komise se táže editora, zda bude připravovat další svazky Regulí za uvedený honorář. Jak dále dokládají zachované prameny, na tisk díla přispívaly různé korporace. Výrazný podíl financování vydání měla Rada král. města Prahy.

17 Vlastimil Kybal — Václavu Novotnému, list z 21. dubna 1909, Řím, Archív AV-ČR, fond V. Novotný, inv. č. 553.

18 Tamtéž.

19 Vlastimil Kybal — Václavu Novotnému, list z 25. května 1909, Řím, Archív AV-ČR, fond V. Novotný, inv. č. 553.

20 Tamtéž.

21 Jan Sedlák — Vlastimilu Kybalovi, korespondence z r. 1913, SÚA, fond V. Kybal, karton 39/263 složka.

22 Vlastimil Kybal — K edici Regulí M. Matěje z Janova, in: ČČM, roč. 88-1914, s. 142.

téhož roku bibliotékaři Českého Muzea a členu Komise dr. Josefu Volfovi. Kybal v ní cituje z nové zprávy Komise týkající se právě rukopisů Regulí. „Dr.V.Kybal předložil výsledky svého posavadního zkoumání o dalších rukopisech Regulí M.Matěje z Janova, na něž upozornil brněnský prof.dr. Jan Sedlák. Z podané zprávy vychází na jevo, že nejzajímavější rukopis vídeňský s marginaliemi M.Jakoubka ze Stříbra jest namnoze chybná a zhusta opravovaná kopie z počátku 15.století, která byla pořízena podle základního známého rukopisu musejního a kterou se tištěná edice Kybalova ani v nejmenším nedoplňuje ani podstatně nepozměňuje. Vydavatel v dalším zkoumání pokračuje a zajímavější varianty nových textů uveřejní v generálních dodatcích při posledním VI. svazku své kritické edice, založené na nejpůvodnějších spolehlivých textech pražských, jež byly psány pod dozorem nebo vlastní rukou autora samého.“²³

V Archívu UK je zachována Kybalova žádost č.2361 z r. 1913 profesorskému sboru FF-UK o 1050 K z cestovní nadace. Účelem čerpání částky je cesta za rukopisy Regulí. Na měsíc práce v Olomouci mělo být vydáno 250 K, v Mikulově 250 K, ve Vídni 250 K, v rakouských kláštěrech, Krakově, Vratislavi a Budyšině 300 K.²⁴

Kybalovo vysoké hodnocení Kodexu knihovny Národního muzea XIII E 13 překonalo bádání dalších let. Dnes je podle řady medievistů možno litovat, že se do vydání čtyř prvních svazků Regulí více nepromítl text Sedlákem objeveného Kodexu olomoucké kapituly č.211. Ten sehrál svou výraznou roli až při vzniku 5. svazku Regulí vydaného V.Kybalem a O.Odložilíkem r.1926 nákladem Komise. Text vyšel jako 13. svazek Sbírký pramenů českého hnutí náboženského ve století 14. a 15.

O připravovaném svazku se zmiňují Kybal i Novotný ve vzájemné korespondenci v letech 1921-23. Samotný pokyn k započetí práce vyšel však od Kybala po iniciativním dotaze Novotného již r. 1921. Teprve pak Václav Novotný na Kybalem potvrzené přání pokračovat ve vydávání Regulí do vlastní práce vtáhl svého žáka O.Odložilíka.²⁵ Skutečně se spolupráce nad předposledním svazkem Regulí rozbíhá až od února r. 1923. Odložilík tehdy Novotnému navrhoval, že by mohl započít s opisováním další části Regulí. Vystala zde i otázka zapůjče-

Historikův příspěvek pokračoval i v ČČM, roč. 89-1915. Byl odpovědí na Sedlákovy posudky edice Regulí v jeho Studích a textech k náboženským dějinám českým I — II. z let 1913-5.

23 Vlastimil Kybal — Josefu Volfovi, karta z 12. února 1914, Archív AV-ČR, fond ČAVU, inv.č. 401, karton 229. Recenzent čtvrtého svazku Regulí Kamil Krofta doufá, že se Sedlákem nalezený CO č.211 promítne i do vydání zbytku Janovova díla. In: K.Krofta - M.Matěje z Janova Regulae..., ČČH roč. 19-1913, s. 504-5.

24 Vlastimil Kybal — Žádost č. 2361 profesorskému sboru FF-UK za r.1913/4, Archív UK, fond V.Kybal, inv.č. 438, karton 37.

25 Václav Novotný — Vlastimilu Kybalovi, list z 23.října 1921, SÚA, fond V.Kybal, karton 11/581 složka. Novotný píše o Odložilíkovi: „Pověděl jsem mu o Vašem úmyslu společné práce a byl tím velmi nadšen, máje jen obavy, dovede-li to. Ale v té příčině lze mu silně důvěřovati. Ostatně budu vždy po ruce, kdyby něco potřeboval. Je to velmi bystrý hoch...“

ní Kodexu olomoucké kapituly č. 211 do Prahy.²⁶ Kybal souhlasí s jeho užitím a přikládá Odložilíkovi list pro arcibiskupa dr. Stojana. Doporučuje kolegovi vykonat u tohoto vysokého představitele církve osobní audienci s cílem získání přístupu ke kodexu. Novotného pak žádá o vyvolání usnesení Komise o dalším vydávání Regulí.²⁷

K plné dohodě s Otakarem Odložilíkem o 5. dílu Regulí došlo o prázdninách roku 1923, v době kdy Kybal pobýval ve vlasti.²⁸

O tři léta později informuje Kybal Novotného, že „Janov blíží se ukončení.“²⁹ Navrhuje, aby Odložilík dostal částku honoráře za práci spojenou s edicí. Zbylou částku doporučuje rozdělit mezi Novotného a prof. Neuderta za pomoc při korekturách. Sám se podílu na honoráři vzdal a projevil přání, aby „dr. Odložilík byl honorován tak, aby měl chuť připravit brzo do tisku i VI. svazek...“³⁰

V létě r. 1926 informoval Odložilík Novotného o vrcholící práci na rejstříku 5.svazku. Ten musel být ukončen do srpna, kdy měl mladý historik nastoupit dovolenou v zahraničí se zastávkou v Kostnici.³¹ Dle svědectví mladého historika i 5. svazek Regulí mělo původně vydat Wagnerovo nakladatelství, jež na celé dílo drželo smlouvu. Požadavky nakladatelství však byly velmi těžko splnitelné. Proto došlo k českému vydání.³² Ve vydaném předposledním svazku Regulí je Odložilík i autorem úvodu podávajícího přehled osmi rukopisů z nichž k vydání bylo užito jen sedmi. Rukopis Gersdorfské knihovny nebyl do Prahy zapůjčen. Jde o tyto rukopisy:

1. Kodex knihovny Nár. muzea v Praze XIII E 13
2. Kodex knihovny kapituly olomoucké č.211
3. Kodex knihovny Dietrichštejnské v Mikulově II,196
4. Kodex kapitulní knihovny pražské D 55
5. Kodex Gersdorfské knihovny v Budyšíně
6. Kodex Národní knihovny ve Vídni č. 4940

26 Václav Novotný — Vlastimilu Kybalovi, list z 16. února 1923, SÚA, fond V.Kybal, karton 11/581 složka.

27 Vlastimil Kybal — Václavu Novotnému, list z 28. února 1923, Archív AV-ČR, fond V.Novotný, inv.č.553. V pozůstalosti arcibiskupa dr. Stojana uložené v olomoucké pobočce ZAO se žádost o půjčení CO č.211 nezachovala. O. Odložilík Olomouc navštívil dvakrát, z toho v zimě r. 1923 na cestovní stipendium ČAVU. CO č. 211 mu zde zpřístupnil správce olom.kapitulní knih. dr. Ant. Koblíha.

28 Vlastimil Kybal — Václavu Novotnému, list z 12. září 1923, Řím, Archív AV-ČR, fond V.Novotný, inv.č. 553.

29 Vlastimil Kybal — Václavu Novotnému, list z 15. května 1926, Rio de Janeiro, Archív AV-ČR, fond V.Novotný, inv.č. 553.

30 Tamtéž.

31 Otakar Odložilík — Václavu Novotnému, list z 10. července 1926, Archív AV-ČR, fond V.Novotný, inv.č. 684, karton 14.

32 Otakar Odložilík — Václavu Novotnému, list z 18. listopadu 1929, Londýn, Archív AV-ČR, fond V.Novotný, inv.č. 684, karton 14.

7. Kodex Národní knihovny ve Vídni č. 4550

8. Kodex Univerzitní knihovny v Praze XI D9

V úvodu koriguje Kybalovo nadhodnocení Kodexu XIII E13. Konstatuje, že nové vydání Regulí by muselo vyjít z Kodexu olomouckého, který má blížeji k originálu, než Kodex XIII E13. To, že se tak nestalo dříve není vinou vydavatelovou, ale až pozdějšího objevu Sedlákova. Jako výchozí Odložilík opět užívá Kodex knihovny Nár.muzea, ale kombinuje jej s Kodexem olomouckým.³³

Vlastimil Kybal pomýšlel i na vydání 6. svazku Regulí. Na podzim roku 1926 píše Novotnému, že by si přál šestý a poslední svazek Regulí mít dohotoven do konce roku 1927.³⁴ Plodnou společnou práci obou editorů Regulí však přerušil několikaletý Odložilíkův pobyt v Anglii na sklonku dvacátých let. Ani za Kanálem se však mladý historik své touhy po dokončení edice nezbavil. Píše o tom Novotnému koncem r. 1928.³⁵ I na blahopřání k padesátým narozeninám V. Kybala Odložilík slibuje vydat poslední svazek Regulí.³⁶

Situace se nezměnila ani v průběhu třicátých let. Dokládá to list psaný Kybalem Odložilíkovi r. 1935. Historik konstatuje: „Cítím, že mám dluh k Matěji z Janova, jehož dílo zůstává posud nevydáno a tím celá edice jest stále torsem. Nebylo mi možno za svého pobytu u nás hnout touto věcí...“³⁷ Kybal prosí mladšího kolegu, aby v České Akademii vyšetřil možnosti, získal rozpočet a dohodl podmínky vydání posledního svazku Regulí. Jak naznačuje dopis, historik a diplomat se jeho vydáním zabýval během delšího pobytu doma po ukončení své diplomatické činnosti ve Španělsku na podzim 1933 a před nástupem na post velvyslance v Mexiku r. 1935.

Korespondence věnovaná ukončení edice pokračuje ještě listem Kybala Odložilíkovi z Mexika na podzim r. 1938. Dokazuje, že práce přece jenom dostoupily k mezi, u níž již se vydání 6. svazku Regulí mohlo jevit nadějným. Historik prosí kolegu ve vlasti o získání pomocné vědecké síly, která „by provedla kolacínování rukopisu s rukopisem Olomouckým...“³⁸ Žádá i o oznámení nákladů,

33 Otakar Odložilík — Matěje z Janova *Regulae Veteris et Novi Testamenti*, díl 5, Praha 1927, s. 5 předmluvy.

34 Vlastimil Kybal — Václavu Novotnému, list z 31. října 1926, Rio de Janeiro, Archív AV-ČR, fond V.Novotný, inv.č. 553.

35 Otakar Odložilík — Václavu Novotnému, list z 20. prosince 1928, Archív AV-ČR, fond V.Novotný, inv.č. 684, karton 14.

36 Otakar Odložilík — Vlastimilu Kybalovi, list z 2.července 1930, SÚA, fond V.Kybal, karton 12/582 složka. Vlastimil Kybal — Otakaru Odložilíkovi, list z 5.června 1930, SÚA, fond V.Kybal, karton 12/582 složka. Ve své odpovědi Kybal konstatuje, jak se těší, že v brzku uvidí „poslední svazek Regulí M.Matěje z Janova.“

37 Vlastimil Kybal — Otakaru Odložilíkovi, list z 11.července 1935, USA, Archív AV-ČR, fond O. Odložilík, B418.

38 Vlastimil Kybal — Otakaru Odložilíkovi, list z 14. října 1938, Mexico, Archív AV-ČR, fond O. Odložilík, B418.

jež by s tím byly spojeny. Doporučuje s Komisí projednat zařazení svazku „za edici Husových kázání a před edici Jakoubkovy Postilly.“³⁹

Přes veškeré snahy poslední svazek Regulí nebyl oběma historiky vydán. Škrť přes tento velký cíl provedla druhá světová válka, jež Kybala i Odložilík zahladila do exilu v USA. 5.kniha Regulí De corpore Christi čekala na svého vydavatele dlouho. „Z popudu Roberta Kalivody se této práce ujímá v 60. letech Jana Nechutová, která zhruba připravenou edici měla ještě možnost předložit k revizi muži nad jiné povolanému, prof. Jaroslavu Ludvíkovskému...“⁴⁰ Díky iniciativě prof. F. Seibta vychází poslední, šestý svazek Janovových Regulí r. 1993 v mnichovském Collegiu Carolinum. Velké ediční dílo zpomalené a přerušené převraty a dvěma světovými válkami bylo uvedeno v úplnost. Dověřila se tak idea Vlastimila Kybala zpřístupnit Janovo myšlení české i světové vědě.

Použitá literatura:

JIRÍ BERAN — Z dějin vědeckého bádání o M.Janu Husovi v letech 1890-1918, Praha 1965.

VLASTIMIL KYBAL — K edici Regulí M. Matěje z Janova, in: ČČM, roč. 88-1914, s. 142n.

VLASTIMIL KYBAL — Mathiae de Janov Regulae Veteris et Novi Testamenti, díly 1–4., Innsbruck 1908 - 13, předmluvy.

OTAKAR ODLOŽILÍK — Matěje z Janova Regulae Veteris et Novi Testamenti, díl 5, Praha 1927, předmluva.

DAGMAR PEŇÁZOVÁ — Matthiae de Janov, Regularum Veteris et Novi Testamenti Liber V De corpore Christi, ed. Jana Nechutová, München, R. Oldenburg, Verlag 1993, in: ČČH roč. 94-1996, s. 100n.

39 Tamtéž.

40 Dagmar Peňázová — Matthiae de Janov, cit.dílo s.100.